॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मि राजर्षिः क्षीणपुण्यश्च्युतो दिवः । पतेयं सत्स्विति ध्यायन् भवत्सु विनिपातितः । ४०९५

॥ राजान ऊचुः ॥ सत्यमेतद्भवतु ते काङ्क्षितं पुरुषर्षभ । सर्व्वेषां नः क्रतुफलं धर्म्मश्च प्रतिगृह्यतां ।

॥ ययातिरुवाच ॥ नाऽहं प्रतिग्रहधनो ब्राह्मणः क्षत्रियोऽह्यहं । न च मे प्रवणा बुद्धिः परपुण्यविनाशने ।

॥ नारद उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मृगचर्य्याक्रमागतां । माधवीं प्रेक्ष्य राजानस्तेऽभिवाद्येदमब्रुवन् ।

किमागमनकृत्यन्ते किं कुर्म्मः शासनं तव । आज्ञाप्या हि वयं सर्व्वे तव पुत्रास्तपोधने ।

तेषां तद्भाषितं श्रुत्वा माधवी परया मुदा । पितरं समुपागच्छत् ययातिं सा ववन्द च । ४०१०

स्पृष्ट्वा मूर्द्धनि तान् पुत्रांस्तापसी वाक्यमब्रवीत् । दौहित्रास्तव राजेन्द्र मम पुत्रा न ते पराः ।

इमे त्वां तारयिष्यन्ति दृष्टमेतत् पुरातने । अहं ते दुहिता राजन् माधवी मृगचारिणी ।

मयाऽप्युपचितो धर्म्मस्तेनाऽर्द्धं प्रतिगृह्यतां । यस्माद्राजन् नराः सर्व्वे अपत्यफलभागिनः ।

तस्मादिच्छन्ति दौहित्रान् यथा त्वं वसुधाधिप । ततस्ते पार्थिवाः सर्व्वे शिरसा जननीं तदा ।

अभिवाद्य नमस्कृत्य मातामहमथाब्रुवन् । उच्चैरनुपमैः स्निग्धैः स्वरैरापूर्य्य मेदिनीं । ४०१५

मातामहं नृपतयस्तारयन्तो दिवश्च्युतं । अथ तस्मादुपगतो गालवोऽप्याह पार्थिवं ।

तपसो मेऽष्टभागेन स्वर्गमारोहतां भवान् ।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि ययातिभंग्रे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥

॥ नारद उवाच ॥ प्रत्यभिज्ञातमात्रोऽथ सद्भिस्तैर्नरपुङ्गवः । समारुरोह नृपतिरस्पृशन् वसुधातलं ।

ययातिर्दिव्यसंस्थानो बभूव विगतज्वरः । दिव्यमाल्याम्बरधरो दिव्याभरणभूषितः ।

दिव्यगन्धगुणोपेतो न पृथ्वीमस्पृशत् पदा । ततो वसुमनाः पूर्व्वमुच्चैरुच्चारयन् वचः । ४०२०

ख्यातो दानपतिर्लोके व्याजहार नृपं तदा । प्राप्तवानस्मि यल्लोके सर्व्ववर्णेष्वगर्हया ।

तदप्यथ च दास्यामि तेन संयुज्यतां भवान् । यत् फलं दानशीलस्य क्षमाशीलस्य यत् फलं ।

यच्च मे फलमाधाने तेन संयुज्यतां भवान् । ततः प्रतर्द्दनोऽप्याह वाक्यं क्षत्रियपुङ्गवः ।

यथा धर्म्मरतिर्नित्यं नित्यं युद्धपरायणः । प्राप्तवानस्मि यल्लोके क्षात्रवंशोद्भवं यशः ।

वीरशब्दफलञ्चैव तेन संयुज्यतां भवान् । शिबिरौशीनरो धीमानुवाच मधुरां गिरं । ४०२५

यथा बालेषु नारीषु वैहार्य्येषु तथैव च । सङ्गरेषु निपातेषु तथापद्व्यसनेषु च ।

अनृतं नोक्तपूर्व्वं मे तेन सत्येन खं व्रज । यथा प्राणांश्च राज्यञ्च राजन् कर्म्म सुखानि च ।

त्यजेयं न पुनः सत्यं तेन सत्येन खं व्रज । यथा सत्येन मे धर्म्मो यथा सत्येन पावकः ।

प्रीतः शतक्रतुश्चैव तेन सत्येन खं व्रज । अष्टकस्त्वथ राजर्षिः कौशिको माधवीसुतः ।

अनेकशतयज्वानं नाहुषं प्राप्य धर्म्मवित् । शतशः पुण्डरीका मे गोसवाश्वरिताः प्रभो । ४०३०

क्रतवो वाजपेयाश्च तेषां फलमवाप्नुहि । न मे रत्नानि न धनं न तथाऽन्ये परिच्छदाः ।

क्रतुष्वनुपयुक्तानि तेन सत्येन खं व्रज । यथा यथा हि जल्पन्ति दौहित्रास्तं नराधिपं ।

तथा तथा वसुमतीं त्यक्त्वा राजा दिवं ययौ । एवं सर्व्वे समस्तास्ते राजानः सुकृतैस्तदा ।

ययातिं स्वर्गतो भ्रष्टं तारयामासुरञ्जसा । दौहित्राः स्वेन धर्म्मेण यज्ञदानकृतेन वै ।